

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

Drodzy Współbracia

Otrzymujecie drogą internetową pierwszy numer *Biuletynu Tygodniowego*, przygotowywanego w oparciu o informacje zamieszczane na oficjalnej stronie internetowej Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce www.zyciezakonne.pl. Chcemy tą drogą upowszechnić świadomość o istnieniu naszego serwisu internetowego, który w swym zamierzeniu ma służyć zaznajamianiu społeczeństwa, ale także i nas samych – zakonników wspólnie działających dla dobra Kościoła w Polsce, a często nie wiedzących o sobie nawzajem zbyt wiele - o różnorodnych działaniach, podejmowanych przez męskie instytuty zakonne w Polsce.

Wyrażam głęboką wiarę, że cotygodniowe wydanie *Biuletynu* zachęci do zaglądania na naszą wspólną stronę internetową, a jeszcze bardziej do współpracy w jej redagowaniu, co sprawi, iż z biegiem czasu uda nam się przekazywać informacje o wszystkich najważniejszych wydarzeniach życia konsekrowanego w Polsce. Jesteśmy bowiem realistami i zdajemy sobie sprawę, że obecnie udaje się nam zbierać zaledwie ułamek informacji, wartych upowszechnienia, mimo wykorzystywania informacji zamieszczanych na oficjalnych stronach internetowych wspólnot zakonnych w Polsce (za zgodą przełożonych wyższych).

Mam też nadzieję, iż serwis przesyłany drogą mailową pozwoli zapoznać się z informacjami o działalności poszczególnych zgromadzeń zakonnych, a także o wspólnych inicjatywach podejmowanych przez zakony w Polsce tym Współbraciom, którzy z internetu nie korzystają. Można przecież te kilka stron wydrukować i położyć w zakonnej rekreacji lub czytelnicy. W najbliższych tygodniach dzięki współpracy z Biurem Prasowym Episkopatu Polski będziemy mogli rozpocząć rozsyłanie *Biuletynu* bezpośrednio na adresy mailowe wspólnot zakonnych w Polsce. Jeśli ktoś z Was, drodzy Bracia chciałby go otrzymywać na osobisty adres mailowy, proszę to zgłosić na podany poniżej adres redakcji www.zyciezakonne.pl

Zapraszamy więc do współpracy, szczególnie rzeczników prasowych naszych Wspólnot zakonnych, ale także wszystkich Współbraci, chcących pomóc redaktorom portalu internetowego w jego lepszym funkcjonowaniu. Czekamy na maile z Waszymi uwagami, propozycjami tekstów oraz pomysłami, jak lepiej prowadzić naszą wspólną stronę internetową. Piszcie na adres: redakcja@zyciezakonne.pl

Kazimierz Malinowski OFMConv
Sekretarz gen. Konferencji

Wiadomość tygodnia

Jasna Góra: 27. Pielgrzymka Braci Zakonnych.

27. Pielgrzymka Braci Zakonnych trwała 4-5 marca na Jasnej Górze. W tym roku hasłem przewodnim spotkania były słowa: „Bądźcie mężni i umacniajcie się”. W sanktuarium zgromadzili się bracia z różnych zgromadzeń i zakonów z całej Polski, m.in.: paulini, salezjanie, benedyktyni, kapucyni, bracia szkolni, franciszkanie i jezuita - w sumie kilkuset zakonników.

Pielgrzymkę zainaugurowała o godz. 11.00 Msza św. odprawiona w Kaplicy Matki Bożej. Eucharystii

przewodniczył abp Henryk Hoser. Obecny był o. Kazimierz Malinowski, sekretarz generalny Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce. „Znak czystości, znak ubóstwa i znak posłuszeństwa, te znaki nie wymagają wielkich słów, ale czy one są rozpoznawalne w nas? Czy ludzie, którzy mają do nas dostęp czują, widzą i są przekonani, że my żyjemy przede wszystkim wymiarem naszych rad ewangelicznych, bo to ma być znakiem – podkreślił abp Henryk Hoser – Czy nasz wygląd, nasz sposób

mówienia, tematyka, którą poruszamy, nasze zachowania, nasz sposób pracy i odpoczynku, czy jest wyrazem faktu, iż jesteśmy osobami konsekrowanymi? Że przez tę konsekrację tworzymy osobny stan w Kościele, najbliższy osobie Jezusa Chrystusa, który był wcieleniem rad ewangelicznych, który jest też najbliższy Najświętszej Maryi Panny, Tej, która stała się również wcieleniem rad ewangelicznych jako Służebnica Pańska, czy po tym znaku jesteśmy rozpoznawalni?" – pytał kaznodzieja. Zebranych powitał o. Sebastian Matecki, podprzeor Jasnej Góry. „Przybywacie na swą doroczną, 27. już pielgrzymkę tu do Matki, aby we wspólnocie tak wielu zgromadzeń zakonnych wypełniających przestrzeń i granice naszej Ojczyzny (...) szukać siły i umacniać się, tak jak głosi hasło tegorocznej waszej pielgrzymki" – powiedział o. Matecki.

O godz. 15.00 została odprawiona Koronka do Miłosierdzia Bożego w bazylice, a po niej Droga Krzyżowa na Wałach jasnogórskich. Następnie bracia zakonni wysłuchali konferencji o. Kazimierza Malinowskiego. W dalszym programie znalazły się: Nieszpory, Różaniec i Apel Jasnogórski, któremu przewodniczył metropolita częstochowski abp Stanisław Nowak.

W czwartek, 5 marca - dzień rozpoczęła Jutrznia. Konferencję przybliżającą sylwetkę bł. ks. Michała Sopoćki przedstawił br. Adam Fułek. Na zakończenie pielgrzymki, o godz. 11.00 w Kaplicy Matki Bożej została odprawiona Msza św. z odnowieniem profesji zakonnej. Eucharystii przewodniczył o. opat Eugeniusz Augustyn. W homilii o. opat Eugeniusz Augustyn mówił o maryjności. Zauważył, że „każdy w dużej mierze swoje powołanie do życia zakonnego zawdzięcza miłości do Matki Bożej”, która rodzi się już w domu rodzinnym, a potem kształtuje w środowisku życia. „Do maryjności

naszej Ojczyzny przyczyniają się sanktuaria maryjne, te wielkie, narodowe, i te mniejsze, lokalne, w których często wy posługujecie - mówił kaznodzieja - Gromadzą one ogromne rzesze pielgrzymów, czcicieli Matki Bożej. Również te wspaniałe licznie uczęszczane pielgrzymki, piesze, autokarowe i inne, krajowe i zagraniczne, te wszystkie osoby, wydarzenia, dzieła, przyczyniły się do odkrycia w sobie wspaniałego daru powołania do życia konsekrowanego. Niestety, niestety na dyskotekach, w kinach, w kawiarniach, na stadionach nie rodzą się powołania, chociaż czasami zdarzają się, bo dla Boga nie ma nic niemożliwego (...) jednak najlepiej rodzą się powołania w ciszy i na modlitwie”.

Bracia zakonni nie przyjmują święceń kapłańskich. Ich powołanie wypełnia się poprzez modlitwę i codzienną pracę m. in. w posługiwaniu kapłanom, w pracy w kuchni, zakrystii i ogrodzie. Niektórzy zakonnicy uczą w szkołach, wyjeżdżają na misje. „Posługuję jako zakrystianin w Skarżysku Kamiennej w Sanktuarium Matki Boskiej Ostrobramskiej. W tej postudze czuję się dobrze, choć służyć innym i szczerę się tym – mówi br. Mariusz Zieliński, franciszkanin – Ta pielgrzymka jest dla mnie modlitwą, wyciszeniem od wszelkich obowiązków i poznaniem charyzmatów innych braci. Matce Bożej dziękuję za życie zakonne i za powołanie, jakie otrzymałem”. „Posługuję w klasztorze nowicjackim w Leśniowie, jestem tam od '58 roku, przez te wszystkie lata w jednym domu – opowiada br. Fabian, paulin – Najpierw prowadziłem gospodarstwo rolne, teraz jeszcze pracuję w ogrodzie, tak dorywczo przy młodych braciach”. Br. Wojciech, sercanin biały, na co dzień pracuje w Warszawie. „Zajmuję się prowadzeniem domu, sprzątam, gotuję, wykonuję wszystkie inne sprawy służebne, które mi przynależą. Jest to ważna praca, bez tego dom by nie funkcjonował” – wyjaśnia.

za: www.jasnagora.pl

Wiadomości krajowe

Warszawa: inauguracja jubileuszu bonifratrów Mszą św. sprawowaną w warszawskiej bazylice Świętego Krzyża rozpoczął się rok jubileuszowy 400-lecia obecności bonifratrów w Polsce. W homilii kard. Józef Glemp podkreślił, że bracia Zakonu Szpitalnego Świętego Jana Bożego szerzą cywilizację miłości. „Bonifratrzy we współpracy z innymi zgromadzeniami i stowarzyszeniami są na usługach chorego człowieka. Szerzą przede wszystkim cywilizację miłości” – mówił kard. Glemp. Jak dodał, swój wkład w cywilizację miłości wniósł również założyciel zakonu. „Jan Boży dał kolejne świadectwo, że poprawna relacja między chorym a zdrowym ma być relacją miłości” – powiedział Prymas Polski.

Centralne obchody roku jubileuszowego 400-lecia obecności bonifratrów w Polsce odbędą się w Krakowie od 27 do 31 maja. za: Radio Watykańskie

Salwatorianie: nowy zarząd prowincji Decyzją XXVIII Kapituły Prowincjalnej nowo wybrany prowincjał polskiej prowincji salwatorianów ks. Piotr Filas przejął obowiązki przełożonego prowincjalnego dnia 7 marca br. Wyboru nowego prowincjała Polskiej Prowincji Salwatorianów w głosowaniu powszechnym dokonali wszyscy członkowie polskiej prowincji salwatorianów po profesji wieczystej. Nowy prowincjał polskich salwatorianów ma 39 lat. Po święceniach kapłańskich, które przyjął w 1996 r., przez dwa lata był wikariuszem salwatoriańskiej parafii w Trzebnicy. Następnie odbył

studia specjalistyczne z zakresu teologii moralnej w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 2002-2006 pełnił posługę w Wyższym Seminarium Duchownym Salwatorianów w Bagnie, najpierw przez rok jako prefekt kleryków, a następnie przez trzy lata jako wicerekтор seminarium.

Księżda prowincjała Piotra Filasa w kierowaniu prowincją wspierać będzie pięcioosobowy zarząd wybrany przez XXVIII Kapitułę Prowincjalną, która odbyła się w Krakowie od 16 do 20 lutego 2009 r. Funkcję wikariusza prowincjalnego, a więc zastępcy prowincjała, podejmie ks. Bogusław Loska, aktualnie pełniący funkcję przełożonego Regionu Australijskiego Polskiej Prowincji Salwatorianów. Pozostali członkowie rady to: ks. Dariusz Partyka (ekonom prowincjalny), ks. Roman Stupek (konsultor prowincjalny ds. wychowania), ks. Mikołaj Markiewicz (konsultor prowincjalny ds. apostołów) i ks. Sławomir Noga (sekretarz prowincjalny). Zgodnie z decyzją ostatniej kapituły Prowincjalnej objęcie posługi przez nowy zarząd prowincjalny nastąpiło dnia 7 marca 2009 r (...).

W 2008 roku, w trwającym Roku Ojca Jordana, polscy salwatorianie utworzyli nową fundację w Meksyku podejmując posługę w parafii w Campeche oraz w tamtejszej szkole diecezjalnej Instituto Mendoza. Na ten sam czas przypada również m.in. podjęcie posługi duszpasterskiej w diecezji Teramo-Atri we Włoszech oraz w archidiecezji Edynburg w Szkocji. Ważnym

doświadczeniem dla największej prowincji zgromadzenia salwatariarów, jaką jest prowincja polska, było przyjęcie w lipcu 2008 roku w Krakowie uczestników XII Synodu Generalnego. To doświadczenie spotkania przełożonych z całego świata zaowocowało również wyborem Krakowa na miejsce zaplanowanej na 2012 rok Kapituły Generalnej Towarzystwa Boskiego Zbawiciela.

za: www.sds.pl

Spotkanie polskich i niemieckich pallotynów w Ołtarzewie Historyczne wydarzenie" - tym mianem wielokrotnie określano wizytę przedstawicieli Zarządu Prowincjalnego niemiecko-austriackiej Prowincji Serca Jezusowego oraz spotkanie z Zarządami polskich Prowincji Chrystusa Króla i Zwiastowania Pańskiego, jakie odbyło się w Warszawie i Ołtarzewie w dniach 5-6 marca br. Głównym celem, dla którego Przełożony Prowincji niemiecko-austriackiej - ks. Hans-Peter Becker oraz towarzyszący mu Rady Prowincjalni - ks. Hans-Joachim Winkens, Lorenz Linder, Administrator – ks. Steffen Brühl i Sekretarz Prowincjalny - ks. Rainer Schneiders przybyli do Polski, była kontynuacja rozmów zmierzających do wypracowania trójstronnej umowy międzyprovincialnej o wzajemnej współpracy i wymianie personalnej.

Ten kolejny etap rozmów, był wyjątkowy także pod tym względem, iż było to pierwsze od bardzo długiego czasu spotkanie przedstawicieli wszystkich trzech Zarządów jednocześnie. Toteż miejsce spotkania zostało wybrane nie przypadkowo, gdyż Ołtarzew nie tylko ze względu na położenia, ale także na swoją historię jest symbolem pallotyńskiej współpracy prowincji polskich i niemieckich, a także wzajemnych relacji między Polską i Niemcami, które – jak podkreślił podczas spotkania ks. Hans-Peter Becker – ze względu na stosunki polityczne miały jaśniejsze i trudniejsze strony. „Dlatego jest czymś ważnym – stwierdził, aby pokazać, że w Kościele... u nas... odbywa się to inaczej aniżeli w polityce.” (...)

za: www.pallotyni.pl

Salezjanin „Człowiekiem Roku 2008” w Małopolsce Najpierw zakwalifikowano go do I etapu w 17. plebiscycie „Polski Gazety Krakowskiej” na kandydata do tytułu „Człowiek Roku 2008” w Małopolsce. Potem znalazł się w II etapie wśród 25 nominowanych do tego tytułu z największą ilością głosów. Ostatecznego wyboru laureatów zakwalifikowanych do III etapu dokonała Kapituła nagrody wyłaniając „złotą dziesiątkę” i tym samym przyznając im tytuł „Człowiek Roku 2008”. Wśród „dziesięciu wspaniałych” znalazł się salezjanin z parafii Miłosierdzia Bożego na Zasolu w Oświęcimiu – ks. dr Robert Bielań. Współpracownicy salezjańscy i stowarzyszenie SL SALOS RP – Zasole zgłosili swojego kandydata w 17. plebiscycie „Gazety Krakowskiej” do tytułu „Człowiek Roku 2008”, a czytelnicy „Polski Gazety Krakowskiej” wypełniali specjalne kupony, głosując na swojego kandydata. 13 lutego br. Kolegium redakcyjne zakwalifikowało do II etapu 25 nominowanych do tytułu „Człowiek Roku 2008” (20 z największą ilością głosów oraz 5 wybranych przez Kolegium redakcyjne). Ostatecznego wyboru kandydatów w dniu 16 lutego 2009 r. dokonała Kapituła Plebiscytu pod przewodnictwem prof. Józefa Lipca – przewodniczącego Rady Instytutu Filozofii UJ, a także senackiej komisji etyki UJ. Z pośród 25 nominowanych w „złotej dziesiątce” znalazł się salezjanin z parafii Miłosierdzia Bożego na Zasolu w Oświęcimiu ks. dr Robert Bielań (...).

Ks. Robert, oświęcimski „Człowiek Roku 2008”, jest salezjaninem, który rozpoczął pracę duszpasterską w parafii Miłosierdzia Bożego w sierpniu 2004 r. Od początku swej pracy duszpasterskiej rozwijał współpracę z różnymi organizacjami społecznymi dla dobra

mieszkańców oświęcimskiego Zasola. Jest inicjatorem, organizatorem i współorganizatorem m.in. Marszu Pamięci ku czci Jana Pawła II, festynów, turniejów sportowych, wyjazdów dla dzieci, wystaw artystycznych i sesji naukowych. Pełni wiele funkcji, w tym prezesa SL SALOS RP – Zasole i dyrektora świetlicy młodzieżowej Oratorium św. Jana Bosko na Zasolu. W 2005 r. powołuje do życia Salezjańską Świetlicę Środowiskową „Akademia Radości”, której jest dyrektorem, a przy niej „Akademię Rycerską”, której jest kanclerzem. W 2007 r. zakłada Salezjańskie Centrum dla Dorosłych (SCD). W Centrum można skorzystać z Kawiarenki dla dorosłych (w ramach której odbywają się różne spotkania i prelekcje), poradni rodzinnej, zajęć sportowych (siłowni dla mężczyzn, siłowni dla kobiet, aerobiku, fitness) oraz wziąć udział w Biesiadach Muzycznych. Ośmiem miesięcy później powołuje Akademię Sztuk Przeróżnych na Zasolu i galerię „Pod Aniołkiem” jako miejsce spotkań artystów. W ramach ASP na Zasolu organizuje wiele wystaw artystycznych (w tym charytatywną), które odwiedziło bardzo wielu widzów - 5 wystaw w 2008 r. oglądnięto ponad 3200 osób.

za: www.salezjanie.pl

Ks. prof. Czesław Cekiera SDS odznaczony Krzyżem Kawalerskim W dniu 18 lutego 2009 r. zaprezentowano z Warszawy książkę ks. prof. Czesława Cekiera SDS i ks. dra Kazimierza Pierzchały "Człowiek a patologie społeczne". Promocja książki miała miejsce w siedzibie Centralnego Zarządu Służby Więziennej przy ul. Rakowieckiej w Warszawie. Podczas promocji, w której uczestniczył również metropolita warszawski abp Kazimierz Nycz, ks. prof. Czesław Cekiera SDS został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Odznaczenie wręczył w imieniu prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego minister Marek Surmacz

za: www.sds.pl

Książki: O błogosławionym Jakubie dzieciom "Bł. Jakub Strzemię. Średniowieczny przyjaciel dzieci" - tam brzmi tytuł ilustrowanej książeczki dla dzieci, opisującej życie, działalność i cuda dokonane za sprawą żyjącego w XIV wieku franciszkanina arcybiskupa bł. Jakuba Strzemię.

Autorem tekstu jest br. Rafał Antoszczuk OFMConv, pasjonat historii i znawca osoby bł. Jakuba Strzemię. Kolorowe, budzące uśmiech i sympatię ilustracje wykonał kleryk br. Tomasz Dwernicki z Wyższego Seminarium Duchownego Franciszkanów im. św. Maksymiliana Kolbego w Krakowie. Obaj zakonnicy należą do krakowskiej prowincji franciszkanów, której patronami są św. Antoni z Padwy i bł. Jakub Strzemię. Książkowy brat Grzegorz oprowadza dwoje dzieci Jadwisię i Adriana po kościele franciszkańskim i wtajemnicza je w historię życia bł. Jakuba Strzemię. Zapoznaje małych bohaterów ze znaczeniem Arcybiskupa dla współczesnych franciszkanów i dla archidiecezji lwowskiej. Tłumaczy dlaczego relikwie bł. Jakuba Strzemię przechowywane są w srebrnej trumience.

Franciszkanin wyjaśnia, że błogosławiony Biskup jako jeden z pierwszych w historii organizował wystawienia i adoracje Najświętszego Sakramentu oraz instalował w kościołach olejowe, wieczne lampki. Dzieci poznają historię figurki Matki Bożej Jackowej i ze zdumieniem dowiadują się, że franciszkanie zakładali mitrę bł. Jakuba na głowy ludzi, którzy przychodzili do nich z prośbą o pomoc przy bólach głowy.

Bł. Jakub Strzemię urodził się w 1340 r. W młodym wieku wstąpił do zakonu franciszkanów. W latach 1385-1388 był gwardianem klasztoru Świętego Krzyża we Lwowie.

W 1391 r. został arcybiskupem halicko-lwowskim. Zmarł we Lwowie w 1409 r. Papież Pius VI beatyfikował go w 1790 r. Krakowska prowincja franciszkanów obchodzi jubileusz 600-lecia śmierci bł. Jakuba. W przyszłym roku zakonnicy będą przeżywać kolejny jubileusz związany z tą postacią, tym razem będzie to 100-lecie ogłoszenia go współpatronem prowincji.

Rafał Antoszczuk OFMConv, Tomasz Dwernicki OFMConv, "Bł. Jakub Strzemień. Średniowieczny przyjaciel dzieci", Wydawnictwo "Bratni Zew", Kraków 2009, ss. 28.

za: www.franciszkanie.pl

Wiadomości zagraniczne

Dominikanie znów mają konwent w Kijowie W niedzielę 1 marca, przełożony dominikańskiego Wikariatu Generalnego Rosji i Ukrainy o. Mariusz Woźniak OP podniósł do rangi konwentu dom NMP i św. Włodzimierza w Kijowie. Jest to pierwszy konwent dominikański na Ukrainie i w Rosji. Zmiana oznacza m.in., że od tego momentu mieszkający w klasztorze bracia sami będą mogli wybierać przeora. W kijowskim klasztorze mieszka obecnie ośmiu braci z Ukrainy, Polski i Francji. „Prośbę o utworzenie klasztoru bracia złożyli do Rady Wikariatu już w 2007 roku – mówi o. Mariusz Woźniak OP – jednak z uwagi na przeprowadzkę do nowego budynku i remonty jej realizacja musiała trochę poczekać. Ta decyzja, dla nas dominikanów, ma nie tylko czysto formalne znaczenie, ale ma także wymiar symboliczny. Jest znakiem rozwoju i coraz trwalszej obecności Zakonu na terenie Ukrainy” – podkreśla o. Woźniak.

Obecny klasztor mieści się przy ul. Jakira 13. W całkowicie odnowionym budynku znajduje się także Instytut Religijnych Nauk św. Tomasza z Akwinu w którym wiedzę z zakresu teologii i filozofii zdobywa blisko 150 studentów z terenu całej Ukrainy. Wśród nich są nie tylko katolicy obrządku rzymskiego, ale także grekokatolicy oraz prawosławni, protestanci i osoby poszukujące. Instytut jest związany z istniejącym w Rzymie dominikańskim Papieskim Uniwersytetem św. Tomasza Angelicum. W klasztorze mieści się również działające od ponad 16 lat wydawnictwo Kairos, które znane jest przede wszystkim dzięki dwutygodnikowi „Katolickiej Wisny”, który dociera do większości parafii rzymskokatolickich na Ukrainie. Kairos wydaje również książki, a także comiesięczny biuletyn liturgiczny „Oremus” oraz czasopismo Polaków na Ukrainie „Krynica”.

Początki dominikańskiej obecności w Kijowie sięgają roku 1230, czyli czasów św. Jacka Odrowąża. Po odzyskaniu przez Ukrainę niepodległości dominikanie powrócili do Kijowa w 1992 roku, a kilka lat później został erygowany dom NMP i św. Włodzimierza. W tym czasie dominikanie zmieniali kilkakrotnie miejsce zamieszkania i pracy, by wreszcie trafić na ul. Jakira. Na Ukrainie dominikanie są obecni również w Czortkowie, Fastowie i w Jałcie. Bracia pracujący na tym terenie wraz z klasztosem w Petersburgu wchodzi w skład Wikariatu Generalnego Rosji i Ukrainy. za: www.dominikanie.pl

Brazylia: Sto lat "Correio Riograndense" "Correio Riograndense" (Kurier Rio Grande), tygodnik katolicki wydawany przez kapucynów z Prowincji Rio Grande do Sul, w Brazylii, ukazuje się nieprzerwanie od stu lat. W lutym tego roku obchodził swój okrągły jubileusz.

Tygodnik posiada około 15 tys. stałych abonentów. Jego główną tematyką są sprawy Kościoła, ekologia, rolnictwo, zdrowie, edukacja i kultura emigracji włoskiej osiadłej w Brazylii Południowej. "Correio Riograndense" jest tylko

jednym ze środków przekazu, którymi posługuje się prowincja - posiada ona także 13 stacji radiowych AM i FM oraz wiele stron internetowych. W Rio Grande do Sul kapucyni od ponad 90 lat wydają tygodnik i od 60 lat posiadają stacje radiowe. Prowincja Rio Grande do Sul liczy prawie 250 zakonników, w 28 wspólnotach klasztornych.

Biuro Prasowe Kapucynów

Praga: 100 lat o. Bernardina Mraza O. Bernardin Mraz OFMConv z klasztoru franciszkanów w Pradze (Czechy) skończył w czwartek 100 lat. O. Bernardin Josef Mráz urodził się 5 marca 1909 roku w Levoczy (ówczesne Węgry) w słowackiej rodzinie. Jego dzieciństwo było połączone z doświadczeniami, które przyniosła pierwsza wojna światowa. Pierwsze cztery lata uczył się w szkole podstawowej z węgierskim językiem, następnie sześciolatnie gimnazjum rozpoczął już w powstałej Czechosłowacji.

Zakon franciszkański poznał w swoim rodzinnym mieście. W wieku 16 lat wstąpił do nowicjatu we Spiskym Stvrtku w roku 1925. Razem z trzema innymi kandydatami byli pierwszymi nowicjuszami z ówczesnej Czechosłowacji, którzy wstąpili do zakonu. Studiował we Włoszech: w Osimo, Asyżu i Rzymie. W lipcu 1931 roku przyjął święcenia kapłańskie w Bazylice Dwunastu Apostołów w Rzymie. W tym czasie jego o 5 lat młodszy brat Odilo, podjął decyzję o wstąpieniu do franciszkanów. Po święceniach kapłańskich o. Bernardin powrócił do Czechosłowacji. Przez pierwsze 6 lat pracował w rodzinnej Levoczy. Od września 1937 roku zaczyna posługę wikariusza parafialnego w Czeskim Krumlowie, gdzie pracował również podczas pierwszych lat drugiej wojny światowej. W lutym 1942 roku rozpoczyna pracę w Opawie. Po ewakuacji Opawy w marcu 1945 roku powraca do Czeskiego Krumlowa i przebywa tam do 2 maja 1950 roku, kiedy to nastąpiło internowanie zakonników, przez władze komunistyczne.

Po kilkumiesięcznym pobycie w obozie dla księży i zakonników w Bohosudove i Oseku (Uduchosovo u Oseku) powrócił do Pragi, 8 grudnia 1950 roku, w Uroczystość Matki Bożej Niepokalanej, z przekonaniem - jak podkreśla - że to była szczególna pomoc Maryi. Podjął pracę duszpasterską we franciszkańskim kościele św. Jakuba w Pradze. Kanonizacja św. Agnieszki w 1989 roku dała początek nadziei na zmianę sytuacji Kościoła katolickiego w Czechach. Aksamitna rewolucja i upadek komunizmu przyniosły odnowienie życia zakonnego. Wielką radością dla niego było przybycie nowych, młodych braci do pracy duszpasterskiej w Pradze, w 1990 roku. Do dziś o. Bernardin mieszka w praskim klasztorze, włączając się w miarę swoich sił w pracę i dając świadectwo w życiu zakonnym.

za: www.franciszkanie.pl

Internetowa strona tygodnia

Droga Krzyżowa wirtualnie Zapraszamy szczególnie w czasie Wielkiego Postu na stronę www.drogakrzyzowa.kapucyni.pl Na stronie znajdziemy propozycję rozważania stacji Drogi Krzyżowej na wzór „róży różańcowej”. Osoby podzielone są na 14 – osobowe grupy, gdzie każda osoba codziennie rozważa jedną stację Drogi. Dzięki temu codziennie dana grupa jako wspólnota modlitewna rozważa całą Drogę

Krzyżową. Do grupy modlitewnej można się zapisywać bezpośrednio na stronie.

Oprócz zachęty do wspólnej modlitwy na stronie można znaleźć teksty rozważań do poszczególnych stacji Drogi Krzyżowej, można także polecać swoje prośby wysyłając intencję oraz przeczytać Słowo Boże. Autorem strony jest br. Grzegorz Rusin, kapucyn.

Biuo Prasowe Kapucynów

Zapowiedzi wydarzeń

Konferencja dla kapelanów szpitalnych W sobotę 14 marca w Krakowie-Łagiewnikach odbędzie się Konferencja, rozpoczynająca prace nad utworzeniem ośrodka konsultacyjno-szkoleniowego dla kapelanów szpitalnych. Organizowana jest w ramach obchodów Wielkiego Jubileuszu 400 lat obecności Zakonu Bonifratrów na Ziemiach Polskich 1609–2009. Konferencję objęli patronatem kard. Stanisław Dziwisz, Metropolita Krakowski, Papieska Akademia Teologiczna w Krakowie, Wyższe Seminarium Duchowne

Archidiecezji Krakowskiej. Aby wziąć udział w Konferencji, należy się zarejestrować do 10 marca 2009 r. (wtorek) w Dziale Szkoleń Medycyny Praktycznej. Tel. (012) 293 42 49

Organizatorami Konferencji są: Szpital Zakonu Bonifratrów św. Jana Grandego w Krakowie, Medycyna Praktyczna. W skład Komitetu Organizacyjnego wchodzi: dr Marek Krobicki, dr med. Piotr Gajewski, ks. prof. dr hab. Tadeusz Biesaga, ks. dr hab. Grzegorz Ryś.

PROGRAM SZCZEGÓŁOWY

- 11.00 Otwarcie konferencji – dr Marek Krobicki
- 11.00–11.10 Obawy i nadzieje kapelana szpitalnego – o. Marek Donaj OSA
- 11.10–11.25 Czego może oczekiwać od kapelana szpitalnego lekarz – prof. dr hab. med. Jacek Łuczak
- 11.25–11.40 Czego oczekuje od kapelana szpitalnego pacjent – Anna Dymna
- 11.40–11.55 Punkt widzenia psychologa klinicznego na rolę kapelana w terapii chorego – mgr psychologii Teresa Turuk-Nowak
- 11.55–12.10 Czy współdziałanie lekarza, kapelana oraz chorego i jego rodziny stwarza szansę na humanizację medycyny? – dr Kazimierz Szafała
- 12.10–12.25 Współpraca kapelana z interdyscyplinarnym zespołem terapeutycznym – ks. dr Piotr Krakowiak SAC
- 12.25–12.40 Posługa kapelana wśród chorych dzieci – ks. dr Lucjan Szczepaniak SCJ
- 12.40–13.00 Przerwa
- 13.00–13.20 Choroba – krytyczny moment w relacji Bóg–człowiek – ks. prof. dr hab. Tadeusz Biesaga
- 13.20–14.00 Duszpasterstwo w ośrodkach leczniczych – organizacja i działanie – ks. bp José Luis Redrado OH
- 14.00–14.15 Problemy nieprzygotowanego kapelana – ks. dr Andrzej Muszala
- 14.15–15.00 Obiad
- 15.00–15.15 Duszpasterstwo służby zdrowia w programach nauczania w polskich seminariach duchownych – stan obecny – ks. dr hab. Grzegorz Ryś
- 15.15–15.45 Duszpasterstwo służby zdrowia – doświadczenia włoskie – Rina Monteverdi, fr. Marco Fabello OH
- 15.45–16.05 Szkolenie kapelanów szpitalnych w USA i rola kapelana w szpitalach amerykańskich – ks. dr Piotr Krakowiak SAC
- 16.05–16.10 Projekt utworzenia ośrodka konsultacyjno-szkoleniowego dla kapelanów szpitalnych – dr Marek Krobicki
- 16.10–17.00 Dyskusja panelowa

WYKŁADOWCY

- ks. bp José Luis Redrado OH, Sekretarz Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia
- ks. prof. dr hab. Tadeusz Biesaga, Dyrektor Międzywydziałowego Instytutu Bioetyki Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie
- o. Marek Donaj OSA, kapelan II Katedry Chorób Wewnętrznych CM UJ w Krakowie, Proboszcz Parafii Św. Katarzyny w Krakowie
- Anna Dymna, Prezes Fundacji „Mimo wszystko”
- fr. Marco Fabello OH, Prezes Włoskiego Stowarzyszenia Duszpasterstwa Służby Zdrowia
- Rina Monteverdi, Koordynatorka Prowincjalnego Ośrodka Duszpasterstwa Prowincji Lombardzko-Weneckiej Bonifratrów
- ks. dr Piotr Krakowiak SAC, Dyrektor Hospicjum im. Ks. Eugeniusza Dutkiewicza w Gdańsku, Krajowy Duszpasterz Hospicjów
- dr Marek Krobicki, Dyrektor Szpitala Zakonu Bonifratrów św. Jana Grandego w Krakowie
- prof. dr hab. med. Jacek Łuczak, Katedra i Klinika Medycyny Paliatywnej, Hospicjum „Palium” Szpitala Klinicznego Uniwersytetu Medycznego im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu
- ks. dr Andrzej Muszala, Międzywydziałowy Instytut Bioetyki Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie
- ks. dr hab. Grzegorz Ryś, Rektor Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Krakowskiej
- dr Kazimierz Szafała, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie

Weekend otwartych drzwi u saletynów W dniach 3-5 kwietnia br. Wyższe Seminarium Duchowne Zgromadzenia Księża Misjonarzy Saletynów przy ul. Koszalińskiej 12 w Krakowie organizuje tzw. "weekend otwartych drzwi". Zaproszenie skierowane jest do młodzieży szkół średnich, studentów, którzy myślą o życiu zakonnym, kapłaństwie i chcą zasmakować duchowości saletyńskiej. Ta inicjatywa pod patronatem Saletyńskiego Duszpasterstwa Powołaniowego ma pokazać, że powołanie do zgromadzenia zakonnego nie jest czymś, co przekracza możliwości i wyobraźnię młodego człowieka. Uczestnicy spotkania w ramach "drzwi otwartych" będą mogli skorzystać z sakramentu pokuty. Będzie także okazja zwiedzenia gmachu Saletyńskiego Seminarium.

Wyższe Seminarium Duchowne Misjonarzy Saletynów formalnie rozpoczęło swoją działalność przy ul. Koszalińskiej 12 dnia 1 października 1985 roku, decyzją Rady Prowincjalnej. Uroczystego otwarcia i poświęcenia dokonał w dniu 23 września 1986 roku ks. kard. Franciszek Macharski. Obecnie w Seminarium studiuje 28 alumnów. Formacja Saletyńska trwa osiem lat. Postulat jest pierwszym etapem i trwa jeden rok. W tym czasie bracia postulanci rozeznają swoje powołanie, poznają objawienia Matki Bożej z La Salette, Zgromadzenie i jego działalność, a także samych siebie na modlitwie i w pracy. Po upływie tego czasu postulanci rozpoczynają nowicjat, etap przygotowujący do złożenia pierwszej profesji zakonnej – ślubów: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa. Przez rok nowicjusze zapoznają się z charyzmatem Zgromadzenia i jego duchowością. Jest to czas modlitwy, rozmyślania, studium Pisma Świętego oraz pracy.

Po ukończeniu nowicjatu neoprofesi udają się do seminarium. Tutaj formacja trwa sześć lat: filozofia – dwa lata i teologia – cztery lata. Klerycy studiują w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. W czasie formacji seminaryjnej alumni składają śluby wieczyste i przyjmują święcenia kapłańskie. Więcej informacji i szczegóły

programu „Otwartych dni” można znaleźć na stronie www.powolania.saletyni.pl

Niepokalanów: wpłynęły zgłoszenia na festiwal
Zakończono przyjmowanie zgłoszeń na tegoroczny XXIV Międzynarodowy Katolicki Festiwal Filmów i Multimediów w Niepokalanowie. Nadesłano 156 filmów, 47 programów radiowych i 20 programów multimedialnych z 20 krajów świata. Festiwal odbędzie się w dniach 15-17 maja br. Prace napłynęły z Australii, Białorusi, Chorwacji, Francji, Hiszpanii, Hong Kongu, Indii, Indonezji, Irlandii, Kanady, Libanu, Republiki Czeskiej, Rosji, Słowacji, Szwajcarii, Węgier, Wielkiej Brytanii, Włoch, USA i Polski.

Są wśród nich produkcje profesjonalne, zgłaszane przez telewizje publiczne i prywatne, oraz amatorskie - autorstwa grup ewangelizacyjnych, stowarzyszeń, wydawnictw katolickich i pasjonatów sztuki filmowej. Tematyka dotyczy m.in. sytuacji misji katolickich, sylwetek zasłużonych ludzi Kościoła, relacji z pielgrzymek oraz problemów społecznych. Nagrody przyznawane są w kategoriach: film fabularny, film dokumentalny, program telewizyjny, program edukacyjny i film amatorski. W ubiegłym roku Grand Prix festiwalu otrzymał film dokumentalny "Egzorcyzmy Anneliese Michel" Macieja Bodasińskiego i Leszka Dokowicza. Wyróżnieniem uhonorowano m.in. Annę Pietraszek za film "Zawód Prymas" o postaci Prymasa Tysiąclecia kard. Stefana Wyszyńskiego.

Festiwal organizowany jest od 1986 r. przez Katolickie Stowarzyszenie Filmowe i franciszkanów w Niepokalanowie. Stowarzyszenie zrzesza reżyserów, producentów i miłośników filmu i programów telewizyjnych, propaguje również sztukę o inspiracji chrześcijańskiej. Więcej informacji o festiwalu w Niepokalanowie pod adresem:

www.festiwalniepokalanow.pl

Odeszli do wieczności

Wspomnienie: o. Jan Burdyszek OFMConv (1915-2001) Osiem lat temu, 8 marca 2001 roku w Radomsku zmarł o. Jan Burdyszek OFMConv. Znał osobiście św. Maksymiliana, był kapelanem armii generała Andersa. Po wojnie 50 lat propagował w Wielkiej Brytanii postać o. Kolbego i Rycerstwo Niepokalanej.

Jan Burdyszek urodził się 11 maja 1915 r. we wsi Sułkowszczyzna k. Mościsk (na terenie dzisiejszej Ukrainy). Po ukończeniu szkoły powszechnej, w 1930 r. zgłosił się we Lwowie do zakonu franciszkanów (Zakon Braci Mniejszych Konwentualnych). Został skierowany do Niepokalanowa, gdzie pięć lat uczył się w Małym Seminarium Misyjnym. Do zakonu formalnie przyjęto go 11 lipca 1935 r. Po odbyciu nowicjatu, 29 sierpnia 1936 r. złożył pierwsze śluby zakonne i przyjął imię Dobiesław. W tym samym roku rozpoczął studia w Wyższym Seminarium Duchownym oo. Franciszkanów we Lwowie, do 1939 r. kontynuował je w Krakowie. We wrześniu 1939 r. klerycy franciszkańscy - a wraz z nimi brat Dobiesław - zostali wysłani z Krakowa do Halicza koło Lwowa, w nadziei, że na wschodnich terenach Polski będą bezpieczni. Niestety, nie dane im było tam dotrzeć. W dzień inwazji bolszewickiej na Polskę 17 września 1939 r. brat Dobiesław przekroczył granicę rumuńską i przez Jugosławię dotarł do Rzymu. Tam 8 grudnia 1939 r. złożył śluby wieczyste. W Rzymie ukończył przerwane studia, 13 lipca 1941 r. przyjął święcenia kapłańskie. Gdy w 1944 r. armia gen. Andersa znalazła się na terytorium Włoch, na prośbę bpa Józefa Gawliny i za pozwoleniem generała zakonu o. Bedy Hessa OFMConv, został kapelanem wojska Andersa.

Po zakończeniu wojny wraz z żołnierzami II Korpusu znalazł się w Wielkiej Brytanii i tam pełnił służbę kapelana do 1949 r. Chciał wrócić do Polski, jednak uniemożliwiły mu to władze komunistyczne. Pozostał w Anglii i rozpoczął posługę duszpasterską w angielskiej prowincji franciszkanów. Pracował w parafii św. Antoniego w Liverpoolu, a następnie od 1953 r. w parafii św. Klary w Manchester. O. Jan - bo tego imienia używał po wojnie o. Dobiesław - pragnął rozpowszechniać ideały Rycerstwa Niepokalanej (Militia Immaculatae - MI), założonego w 1917 r. przez św. Maksymiliana Kolbego. W 1952 r. angielski prowincjał wysłał go na kongres powołań zakonnych do Glasgow, gdzie zaprezentował franciszkanów na przykładzie działalności o. Kolbego oraz ideałów MI. Jak później wspominał, w ciągu tygodnia udało mu się przyjąć do MI 600 osób. Każdą chwilę wolną od obowiązków parafialnych wykorzystywał na propagowanie Rycerstwa Niepokalanej w parafiach w Wielkiej Brytanii. W 1952 r. za zgodą biskupa diecezji Salford założył Rycerstwo Niepokalanej, które w Wielkiej Brytanii otrzymało nazwę Crusade of Mary Immaculate (Krucjata Niepokalanej). W 1954 r. wydał w Dublinie biografię św. Maksymiliana pt. "Father Maksymilian Kolbe. Fire Enkindled" (Ojciec Maksymilian Kolbe. Ogień rozpalony).

Stale rosła liczba członków MI, o. Jan marzył o wydawaniu własnego pisma. Z zebranych ofiar kupił małą maszynę drukarską i w maju 1955 r. zaczął wydawać kwartalnik "Crusader of Mary Immaculate" (Krzyżowiec Niepokalanej). Był redaktorem, drukarzem i kolporterem pisma. Po wizytacji w prowincji angielskiej ówczesny generał zakonu o. Vittorio Costantini OFMConv polecił mu zająć się wyłącznie sprawami MI i założeniem angielskiego Niepokalanowa. Wkrótce na otrzymanym od darczyńców terenie w Manchester wzniesiono klasztor i wydawnictwo. W ogrodzie stała figura Niepokalanej, a w pomieszczeniach pobliskiej fabryki uruchomiono nowoczesną drukarnię. 25 marca 1957 r. dokonano tam poświęcenia klasztoru The Little City of Mary Immaculate (Miasteczko Niepokalanej). W ciągu 13 lat działalności duszpasterskiej, do 1966 r. o. Jan włączył do Krucjaty Niepokalanej ponad 50 tys. członków, a wydawany co dwa miesiące "Krzyżowiec Niepokalanej" osiągnął nakład 30 tys. egzemplarzy. W 1966 r. ordynariusz diecezji Salford bp George A. Beck przekazał franciszkanom w dzielnicy Manchester-Urmston kościół pw. Wszystkich Świętych wraz z miejscem pod zabudowę, w celu założenia tam centrali ruchu maryjnego w Anglii. Plan ten wykonano, powstała siedziba ruchu, wydawnictwo i drukarnia.

W 1968 r. zwolniono o. Jana z przełożenia w angielskiej centrali MI i skierowano do Kanady, gdzie MI nie było jeszcze rozpropagowane. Mimo długiego oczekiwania na odpowiednie dokumenty, ostatecznie nie udało mu się wyjechać za ocean. W listopadzie 1969 r. o. Jan powrócił formalnie do macierzystej, krakowskiej prowincji franciszkanów. Pozostał jednak w Anglii i w porozumieniu z ówczesnym prowincjałem o. Ludwikiem Szetelą OFMConv, za zgodą generała zakonu o. Bazylego Heisera OFMConv rozpoczął pracę w "Polskiej Misji Katolickiej w Anglii i Walii. W Laxton Hall został dyrektorem Domu Pomocy Społecznej dla polskich emigrantów. Utworzył tam Ośrodek Maryi Niepokalanej Matki Kościoła i Jej Krucjaty. Zamierzał wydawać "Rycerza Niepokalanej" w języku polskim dla polskich emigrantów, ale z tego pomysłu wycofał się, ponieważ przed beatyfikacją o. Maksymiliana (1971 r.), rozpoczęto już w Rzymie wydawanie "Rycerza Niepokalanej dla Polonii". O. Jan wrócił do duszpasterstwa w parafiach angielskich. Nawet będąc już w podeszłym wieku, w latach 90-tych XX w., dalej niestrudzenie głosił ideały MI i przyjmował nowych członków. W Laxton Hall pracował do ostatnich miesięcy 2000 r.

Komunistyczne władze PRL wielokrotnie odmawiały mu prawa wjazdu do kraju. Po raz pierwszy udało się to na wiosnę 1988 r., po 49 latach życia na obczyźnie. W lipcu 1991 r. obchodził jubileusz 50-lecia święceń kapłańskich. Dopiero wtedy odprawił w rodzinnych Mościskach prymicyjną mszę św. 24 grudnia 2000 r. powrócił na stałe do ojczyzny, zamieszkał w klasztorze franciszkanów w Radomsku. Tam po kilku miesiącach zmarł, 8 marca 2001 r. Miał 86 lat.

za: www.franciszkanie.pl

